

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 222
din 02.07.2025

Dosar nr.: 226/2023

Petiția nr.: 2694/16.03.2023

Petent: prin reprezentat ales Asociația BILF

Reclamat: U.A.T.Constanța

Obiect: Petentul, persoană cu grad de handicap accentuat tip I-locomotor, prin reprezentant, reclamă o posibilă faptă de discriminare săvârșită de către partea reclamată, constând în aceea că nu a acordat locuri de parcare gratuite pentru persoanele cu handicap.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul petentului

1. prin reprezentant ales Asociația BILF, cu sediul în București str. nr. ..., bl....., sc. ..., apt....., sector 3.

Numele, sediul și sediul procedural ales părții reclamate

2. Unitatea Administrativ Teritorială Constanța, cu sediul în Mun. Constanța str. B-dul Tomis nr. 51, județul Constanța.

Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților, sens în care s-a emis adresa cu nr. 2694/12.04.2023 prin care a fost citat petentul și adresa cu nr. 2827/12.04.2023, prin care a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de consiliul în data de 16.05.2023, dată la care ambele părți au fost prezente.
4. La data de 16.05.2023, în cadrul ședinței de audieri, Colegiul Director a invocat din oficiu excepția de vădită necompetență materială a C.N.C.D., în conformitate cu art. 29 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, aprobată prin Ordinul nr. 27 din 7 februarie 2024, publicată în M.Of. Partea I nr. 120 din 12. februarie 2024, Colegiul Director neputându-se pronunța, prin hotărâre cu privire la aspectele formulate în petiție, competența aparținând în exclusivitate instanțelor de judecată.

II. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petentul, persoană încadrată în grad de handicap accentuat tip I-locomotor, prin reprezentant, reclamă prin petiția înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 2694/ 06.04.2023, o posibilă faptă de discriminare săvârșită de către partea reclamată, constând în aceea că nu a acordat locuri de parcare gratuite pentru persoanele cu handicap.
6. Arată că timp de 7 ani a făcut demersuri către instituțiile statului atât la cele centrale, cât și la cele locale, dar fără niciun rezultat.
7. Menționează că în data de 24.04.2013, societatea care administrează locurile de parcare, aflată în subordinea consiliului local, l-a informat pe petent că i s-a atribuit un loc de parcare gratuit, iar în data de 09.08.2016, aceeași societate l-a informat pe petent că nu mai beneficiază de loc de parcare cu titlu gratuit fiindu-i sugerat să încheie un contract de închiriere pentru locul de parcare, cu mențiunea că în lipsa acestui act unilateral, va răspunde în fața autorităților pentru ocuparea abuzivă.
8. Precizează că a făcut numeroase solicitări în vederea atribuirii unui loc de parcare cu titlu gratuit, către partea reclamată, dar de fiecare dată s-a lovit de refuzul acestora.
9. Menționează că în HCL nr. 382/2016 se prevede expres că nu mai există această facilitate pentru ocuparea unui loc de parcare cu titlu gratuit persoanelor cu dizabilități.
10. În susținerea petiției, reprezentantul legal al petentului depune înscrisuri la dosarul cauzei.
11. Petentul prin reprezentant, depune la dosarul cauzei, ca urmare a punctului de vedere depus de partea reclamată, note scrise, înregistrate sub nr. 3819/19.05.2023, în care menționează că partea reclamată recunoaște doar dispozițiile art. 486 și art. 487 din Legea nr. 227/2015, privind Codul Fiscal, motivare nefondată.
12. Totodată precizează că celelalte UAT-uri din România aplică dispozițiile art. 65 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 și oferă facilitățile prevăzute de acest articol de lege specială.
13. Arată că partea reclamată aplică un tratament nefavorabil, restrictiv petentului în raport cu celelalte persoane cu dizabilități din alte localități din România.

Susținerile părții reclamate

14. Partea reclamată în punctul de vedere înregistrat sub nr. 3668/16.05.2023, arată că obiectul petiției se referă la repartizarea unui loc de parcare cu titlu gratuit către persoana care a formulat sesizarea, și nu lipsa locurilor de parcare adresate persoanelor cu handicap. Precizează că în parcurile din municipiul Constanța, există prevăzute locuri de parcare pentru aceste persoane, în conformitate cu prevederile legale.
15. Menționează că odată cu intrarea în vigoare a noului Cod Fiscal adoptat prin Legea nr. 227/2015 a fost lăsată la latitudinea autorităților locale posibilitatea de a institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor de parcare, și de a stabili categoriile de persoane care pot beneficia de reduceri și scutiri, în condițiile în care există cadru legal pentru aceste facilități, iar Codul fiscal nu a preluat la categoria excepții și persoanele cu handicap.
16. Precizează că a fost adoptată HCL nr. 614/2022, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2023-Anexa nr. 9 cap.II, în cuprinsul căreia sunt indicate persoanele care pot beneficia de scutiri de la plata taxei de rezervare loc de parcare.
17. Arată că aspectele sesizate de către reprezentantul legal al petentului, nu sunt fapte de discriminare, ele pot fi încadrate ca eventuale motive de nelegalitate ale actului normativ adoptat de către C.L. Constanța, iar în această privință există instituită o procedură legală pentru supunerea actului administrativ normativ controlului judecătoresc.
18. În susținerea punctului de vedere, partea reclamată depune înscrisuri al dosarul cauzei.

IV. Motivele de fapt și de drept

- 19.În fapt,** Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra posibilei discriminări pe criteriul dizabilității, petentul reclamând o posibilă faptă de discriminare săvârșită de către partea reclamată, constând în aceea că nu a acordat locuri de parcare gratuite pentru persoanele încadrate în grad de handicap.
- 20.**Pe cale de excepție, în conformitate cu prevederile art. 62 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 120/12.02.2024, potrivit căroră „*Colegiul director se va pronunța cu prioritate asupra excepțiilor de procedură, precum și de fond care nu mai implică analiza*”, Colegiul urmează a se pronunța asupra excepției de necompetență invocată în ședința de audieri.
- 21.**Analizând probatoriul administrat în cauză, Colegiul director urmează să respingă excepția de necompetență, invocată în ședința de audieri, întrucât Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării are competența de a soluționa aspectele sesizate de către petent.
- 22.**Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată. Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000 republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
- 23.**Potrivit O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Conform art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *”orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau in orice alte domenii ale vieții publice”*.
- 24.**Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.
- 25.Astfel,** pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
 - b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
 - c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.
- 26.** În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996). Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie corelat cu apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis.
- 27.** Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în baza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al O.G.137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petent constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.
- 28.** În speța de față, Colegiul director reține criteriul dizabilității, petentul fiind încadrat în grad de handicap accentuat tip I-locomotor.

29. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director urmează a analiza posibila încălcare a dreptului de a beneficia cu titlu gratuit a unui loc de parcare pentru persoane cu handicap, cât mai aproape de domiciliul.
30. Din aspectele supuse analizei, Colegiul director reține că la data de 01.01.2016 a intrat în vigoare Codul Fiscal 2015, prin care, în conformitate cu dispozițiile art.502 alin.1 pct. 5, s-a dispus abrogarea art. 26 din Legea 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap. Totodată art. 486 alin 1 din Codul fiscal 2015, prevede faptul că " Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice (...)", iar prevederile art. 487 stabilesc categoriile de persoane care pot beneficia de aceste facilități, dar din aceste categorii nu mai fac parte persoanele încadrate în grad de handicap, în acest sens fiind adoptată HCL nr. 614/2022, în cuprinsul căreia sunt indicate persoanele care pot beneficia de scutiri de la plata taxei de rezervare loc de parcare.
31. Colegiul director constată că nu poate fi reținut dreptul încălcat, deoarece aspectele enunțate în petiție ca fiind motive de discriminare, se pot încadra în eventuale motive de nelegalitate ale actului normativ adoptat de către Consiliul Local Constanța. Prin urmare, nu a fost reținut un tratament diferențiat nejustificat, ci o aplicare uniformă a dispozițiilor legale și a regulamentului local, în limita posibilităților concrete existente
32. În consecință, Colegiul director constată că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, în lipsa dreptului încălcat, pentru fapta reclamată în prezenta speță.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi a membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială, invocată în ședința de audieri de către Colegiul Director.
2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, lipsă drept încălcat;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

BABUȘ RADU - Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN - Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN - Membru

Redactată și motivată: M.A.

Data redactării: 29.07.2025

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

